

ПРОДАВАЛИ МЯСО ЛЮДЕЙ В ХАРКОВІ.

Каже Фред Біл у своїй 18 статті в ньюйорському деннику "Івнінг Джорнал", що в Совітах діються речі, які американська публіка вважає за неможливі й тому в них не вірить. Одну з таких "неможливостей" він таки згадує.

Каже таке:

Є в Харкові мілка річка в яку скакали голодні люди. Але мало хто топився, а поліція виловлювала живих і замикала їх в тюрму. Показалося опісля, що desperати робили це нароком, бо у вязниці ще хоч якийсь час діставали їсти, а на вулицях вже нічого не могли дістати.

"Але зорганізувалась тайна шайка, що почала виловлювати самогубців, переробляла їх мясо на саламі й ковбаси і продавала на торзі. Над шайкою відбувся суд у Харкові, винуватців покарано. Але що це не була політична провина, їх не розстріляно, лиш віддали їх до вязниці.

"Шайка тримала також одну гарну дівчину, що заманювала мужчин до кімнати. Там таких убивали і також робили саламі. Також продавали їх убрання і так заробляли".

Біл каже, що про такі події оповідають часто, але він про це не писав би, якби це не було оголошено в газеті при нагоді звіту із судової розправи в 1933 році. Так само багато чужинців у Харкові про це знали й відкрито про це говорили.